

Nogmaals: geweld tegen jeugdzorg

Beste lezer,

Het thema bedreigingen, agressie en beschimpingen inzake jeugdzorgwerkers is in het nieuws. Tegelijkertijd is er sprake van een relevant tegengeluid. Ouders zelf zijn nog nauwelijks in beeld (gebracht).

Op 7 november jl. waren drie jeugdbeschermers in de uitzending van Pauw. Een van hen deed verslag van de zaken waarmee hij, als gezinscoach in het licht van het bovenstaande te maken heeft. Hij gaf aan met naam, toenaam en foto op Facebook gezet te zijn en o.a. te zijn uitgemaakt voor rioolrat. Hij vond dat heel erg!

Nu ken ik deze kwestie omdat ik als gemachtigde voor de cliënt in een tuchtrechtzaak bij de SKJ ben opgetreden. De klacht inzake deze jeugdbeschermers betrof nu juist dat hij ernstige en niet gefundeerde beschuldigingen over deze cliënt in een rapportage had neergelegd, deze rapportage voor waar aan de kinderrechter had gepresenteerd en op grond daarvan voor elkaar kreeg dat de 16-jarige zoon van de cliënt uit huis werd geplaatst.

Aan de betreffende jeugdbeschermers werd al eerder dringend verzocht zijn beschuldigingen te onderbouwen. Dat is hem niet gelukt; ook niet in de tuchtrechtelijke procedure.

Hij beweerde o.a. over de cliënt dat deze seksueel misbruik van de zoon had gemaakt, geld had gestolen van de bankrekening van de zoon en een aanhoudend alcoholprobleem had. Al deze beschuldigingen konden niet worden onderbouwd.

Nu doet zich de vraag voor wat erger is,

als cliënt door een jeugdbeschermers en voor de kinderrechter, beschuldigd te worden van seksueel misbruik, aanhoudende alcoholproblematiek en het stelen van geld van je kind, of door een burger uitgemaakt te worden voor rioolrat. Ik heb de echte emotie van de cliënt kunnen ervaren toen deze met de valse beweringen van de jeugdbeschermers werd geconfronteerd. Ik heb ook de krokodillentranen en het theater van hem kunnen meemaken tijdens de tuchtrechtzaak en op tv bij Pauw.

Laat ik duidelijk zijn: agressie, bedreigen en (fysiek) geweld zijn voor mij een brug te ver en onacceptabel. Maar dat zijn de lelijke, ongefundeerde en valse beschuldigingen die ik in rapporten van medewerkers van het AMHK en de Raad voor de Kinderbescherming en in de rapporten van jeugdbeschermers tegenkom eveneens. Uit de honderden dossiers die ik de afgelopen 20 jaar onder ogen heb gehad kan ik een boek schrijven over de misleidende, ongefundeerde en leugenachtige stigma's waarvan genoemde 'professionals' zich bedienen en vervolgens van kinderrechters ook nog eens gelijk krijgen.

Het is dan niet verwonderlijk dat cliënten uit machteloze kwaadheid en machteloos verdriet overgaan tot de 'tegenaanval' en hun zogenaamde hulpverlener ook eens even met een paar stevige stigma de oren wassen.

Het wordt tijd dat de jeugdbeschermers in deze kwestie ook eens de hand in eigen boezem durven stekken en het lef hebben om toe te geven dat hun rapportages in wetenschappelijk opzicht en in het aanvoeren van feitelijke onderbouwing, doorgaans niet zuiver op de graat zijn. Als de zwartmakerij door jeugdbeschermers beantwoord wordt door zwartmakerij van de jeugdbeschermers dan moet de jeugdbeschermers niet slachtoffer gaan spelen maar met de grootste spoed er zorg voor dragen dat zijn rapportages op orde zijn en daarmee ouders en kinderen recht doen. Dan voldoet hij ook aan het wettelijk vereiste dat hij in zijn rapportages de informatie aan de kinderrechter naar waarheid en compleet dient aan te voeren.

Ik stel nogmaals dat ik bedreiging en (fysiek) geweld ten stelligste afwijs. En ik stel ook dat als de jeugdbeschermers in staat is om de informatie over cliënten te baseren op geobjectiveerde feiten en zich als echte professional gaat gedragen en zich aan de wet houdt, het zwartmaken van jeugdbeschermers in hoge mate zal afnemen.

Harry Bernds.